

**Tallinna Tervishoiu Kõrgkooli Õppimise ja Õpetamise Hea Tava
(uuenduslik, õppimist väärtustav, inimkeskne)**

Sissejuhatus

Tallinna Tervishoiu Kõrgkoolis peame õppimist ja õpetamist vastastikku toetavaks protsessiks, mille keskmes on inimene – nii õppija, õpetajad, õppejõud, tulevane patsient või klient kui ka kolleeg. Meie eesmärk on kujundada tervishoiuvaldkonna professionaale, kes on valmis tegutsema iseseisvalt ja vastutustundlikult ning toimima interdistsiplinaarse meeskonna täisväärtusliku liikmena, hoides oma tegevuse keskmes inimese väärikuse, tervise ja ohutuse.

Hea tava sõnastab ühised põhimõtted, mis toetavad õppijat ennastjuhtivaks ja mõtestatud tegutsejaks kujunemisel ning õpetajat/õppejõudu õppimise suunajana ja keskkonna loojana. Hea tava põhimõtted on rakendatavad igapäevases õppetöös, toetades õppijakeskset õppe kavandamist, sobivate õpetamis- ja hindamisviiside valikut, tagasiside ja refleksiooni kasutamist ning õppimist toetava õpikeskkonna kujundamist. Õppija jaoks väljendub hea tava selgete ootuste ja eesmärkidena, aktiivse osalemise ja vastutuse võtmisena oma õppimise eest ning koostöö ja tagasiside kasutamisenä õppimise toetamisel.

Meie õpikäsitlus: õppija kui kujunev tervishoiuvaldkonna professionaal

Õppimine on aktiivne ja mõtestatud protsess, kus õppija on teadmiste looja, mõtestaja ja rakendaja. Õppija areng toetub nii individuaalsele pingutusele kui ka dialoogile, koostööle ja professionaalse identiteedi kujunemisele.

Me väärtustame:

- õppija kogemuslikku tausta – varasemad töö-, õpi- ja elukogemused on tervishoiuoskuste alustalad;
- teadmiste, oskuste ja hoiakute integreerumist, mis kujundab võimekuse tegutseda eetilisel ja vastutustundlikult;
- refleksiooni kui oskust oma tegevust, mõtteid ja õppimist teadvustada ning selle põhjal teadlikult areneda;

- säilenõtkust (resilience'i) ehk oskust tulla toime muutuste, keerukate sh kliiniliste olukordade ja emotsionaalse pingega, säilitades professionaalsuse ja hoole inimese vastu;
- rahvusvahelise õpikogemuse väärtustamist ja rakendamist – erinevad kultuurilised ja erialased vaatenurgad aitavad kujundada avatud, paindlikku ja globaalset tervishoiuperspektiivi;
- valmisolekut elukestvaks õppeks, mis on tervishoius kutseoskuste, teadmiste ja eetilise hoiakuga professionaalsuse vältimatu osa.

Õpetaja/õppejõu roll on toetada õppijat tema individuaalse arengu ja õpieesmärkide saavutamisel, kujundades turvalise ja toetava õppekeskkonna, kus õppija saab olla aktiivne, küsiv ja mõtestav osaleja. Õppimiskeskne lähenemine tähendab, et õpetaja/õppejõud arvestab õppijate erineva tausta, tugevuste ja arenguvajadustega ning loob võimalused teadmiste koostoimeks, aruteluks, koostööks ja refleksiooniks.

Õpetaja/õppejõud kasutab mitmekesiseid ja tõenduspõhiseid õppemeetodeid, sealhulgas simulatsiooni-, juhtumipõhist, praktika- ja digipõhist õpet, toetades õppija valmidust otsustada, analüüsida ja tegutseda keerukates tervishoiuolukordades. Turvalises õpikeskkonnas on õppijal lubatud katsetada ja eksida, sest eksimused on osa õppimisest ja professionaalse pädevuse kujunemisest.

Õpetaja/õppejõud on õppija partner ja suunaja tema professionaalse identiteedi kujunemisel ning aitab õppijal teadlikult leida ja kujundada oma rolli tervishoiu interdistsiplinaarses meeskonnas. Õpetaja/õppejõud toetab ka digipädevuste ja elukestva õppe hoiakute kujunemist, mis on tervishoiutöös vältimatud.

Õpetaja/õppejõud kujundab õppeprotsessi eesmärgipäraselt, toetades õppija üldpädevuste arengut, sealhulgas suhtlemis- ja koostööoskust, enesejuhtimisoskust, professionaalset vastutust, kriitilise ja teaduspõhise mõtlemise oskust, digipädevust ning reflektiivse ja elukestva õppe oskuse kujunemist.

Õppeprotsessis väärtustame

1. Koosloomet – õppija ja õpetaja/õppejõud õpivad teineteiselt, jagavad kogemusi ja loovad tähendust dialoogis.

2. Praktikapõhisust – õpe on seotud tervishoiu reaalse töö, otsuste ja vastutusega ning toetab õppijat päriseluliste seoste nägemisel.
3. Õppimist toetavat ja eksimist lubavat õppimiskeskonda – simulatsioon, juhendatud praktika ja arutelud annavad võimaluse proovida, analüüsida ja täiustada tegutsemist; eksimus on loomulik osa õppimisest ja professionaalsest kasvust.
4. Süvamõistmist ja refleksiooni (deep learning) – oluline ei ole, kuidas midagi tehakse, vaid ka miks; teadmised, oskused ja väärtused seotakse omavahel tervikuks, mis kujundab erialast mõtlemist ja otsustusvõimet.
5. Aktiivseid ja õppimiskeskseid õppimisviise – probleemilahendus, arutelud, juhtumianalüüsid, simulatsioon, uurimuslik ja koostööpõhine õppimine toetavad õppijat tähenduse loomisel, mitte lihtsalt info meeldejätmisel.

Meie õppimiskeskond toetab tervishoiuvaldkonna spetsialisti professionaalse identiteedi kujunemist, ennastjuhtimise ja otsustusvõime arengut ning sügavat arusaamist tervishoiu eesmärkidest ja väärtustest – mitte üksnes faktiteadmiste kogumist.

Õpetaja/õppejõu roll ja vastutus

Õpetaja/õppejõud:

- loob hooliva, austava ja kaasava õhkkonna, mis toetab õppija eneseusku ja turvatunnet õppimise protsessis;
- kujundab õppimist toetava ja eksimist lubava õppimiskeskonna, kus õppijal on võimalik proovida, analüüsida, küsida ja areneda ilma hirmuta eksimuse ees;
- toetab õppijat iseseisva õppimise ja enesejuhtimise kujundamisel, aidates sõnastada eesmärged, teha valikuid ja hinnata arengut;
- kasutab õppimiskeskseid ja tõenduspõhiseid õpetamisviise, sealhulgas simulatsiooni-, juhtumipõhist ja koostööpõhist õpet, mis toetavad süvamõistmist (deep learning);
- väärtustab õppija kogemusi, mitmekesisust ja erinevaid kultuurilisi õpi- ja erialataustu, sh rahvusvahelist õpikogemust;
- pakub selget, õigeaegset ja arengut toetavat tagasisidet, mis aitab õppijal mõtestada oma õppimist ja kujundada professionaalset identiteeti;
- toetab õppija säilenõtkuse (resilience'i) kujunemist, aidates toime tulla pingeliste olukordadega ning arendada tasakaalustatud erialast hoiakut;
- valmistab õppijat ette toimima tervishoiu interdistsiplinaarse meeskonna täisväärtusliku liikmena, rõhutades rollide, vastutuse ja koostöö tähtsust;

- arendab pidevalt oma erialast, pedagoogilist ja digipädevust, olles eeskujuks elukestva õppe hoiakus.

Õppija roll ja vastutus

Õppija:

- võtab vastutuse oma õppimise ja professionaalse arengutee eest;
- harjutab ennastjuhtimist – seab eesmärged, jälgib edusamme, teeb teadlikke valikuid ja küsib vajadusel toetust;
- osaleb aktiivselt aruteludes, praktikas, simulatsioonis ja koostöös, teades, et õppimine on ühine protsess;
- kasutab refleksiooni oma mõtlemise, tegutsemise ja arenguvajaduste mõistmiseks;
- õpib toime tulema pingeliste, keerukate või emotsionaalsete olukordadega, kujundades säilienõtkust (resilience'it) ja professionaalset tasakaalukust;
- väärtustab ausust ja eetikast – ei plagieeri, viitab allikatele korrektselt, tegutseb läbipaistvalt ja vastutab oma sõnade ning tegude eest;
- hoolib õpikeskkonnast ja teistest – suhtleb lugupidavalt, toetab kaasõppijaid ja annab konstruktiivset tagasisidet;
- väärtustab ja rakendab rahvusvahelisi ja kultuurilisi õpikogemusi, mõistes tervishoiu mitmekesisust;
- õpib toimima interdistsiplinaarse meeskonna täisväärtusliku liikmena, mõistes erinevate spetsialistide rollide ja vastutuse olulisust;
- hoiab meeles, et iga õpisamm on osa tulevases vastutusest inimeste tervise, ohutuse ja heaolu eest.

Tagasiside ja areng

- Tagasiside toetab õppimist ja arengut, mitte ainult õpitulemuste hindamist. Kujundava tagasiside eesmärk on aidata õppijal mõista, kus ta on oma arenguteel, mis on juba omandatud ning mis vajab veel tähelepanu, harjutamist või übermõtestamist.
- Tagasiside on regulaarne, kahepoolne ja dialoogiline – õppija ja õpetaja/õppejõu vahel toimub arutelu, kus mõlemad pooldavad avatud ja lugupidavat suhtlust.

- Õppija küsib, võtab tagasisidet vastu ja kasutab seda teadlikult, et kohandada oma õppimisstrateegiat, toetada süvamõistmise kujunemist ning tugevdada enesejuhtimise oskust.
- Õpetaja/õppejõud annab selget, konkreetset ja edasiviivat tagasisidet, mis keskendub järgnevate õpivalikute ja arengusammude toetamisele, mitte isiku võrdlemisele normi või teistega.
- Tagasiside ei ole ühekordne toiming, vaid osa pidevast õppimisest ja õpetamisest, mis toetab professionaalse identiteedi kujunemist.
- Õpetaja/õppejõud kasutab õppijatelt saadud tagasisidet oma õpetamise arendamiseks, et kohandada õpetamisviise, materjale ja õpikeskkonda õppijate vajaduste ja õpieesmärkidega.
- Õppeprotsessi kvaliteeti arendatakse koostöös, võrdväärsete partneritena – rõhk on ühise arengu toetamisel, mitte kontrollil või järelevalvel.

Eetika ja professionaalne kultuur

Tervishoius on eetika ja professionaalne kultuur lahutamatud erialasest pädevusest. Õppimise ja õpetamise kaudu kujundame hoiakuid, mis suunavad meie suhtumist teistesse inimestesse, oma töösse ja iseendasse. Õppeprotsessi aluseks on [hea teadustava](#) ja [akadeemilise eetika koodiks](#), millest lähtudes austame vabaduse, vastutuse, lugupidamise, objektiivsuse, õigluse, avatuse ja koostöö põhimõtteid.

Vastastikuse eeskuju kaudu kujundavad õpetajad/õppejõud ja õppijad ühiselt professionaalset identiteeti, eetilist mõtteviisi ning vastutustundlikku tegutsemist, mis on kvaliteetse tervishoiu aluseks.

Kõik õppeprotsessis osalejad:

- austavad inimese väärikust, autonoomiat ja privaatsust, mõistes, et iga õppija, kolleeg ja patsient/klient on oma kogemuse, vajaduste ja kultuurilise taustaga ainulaadne;
- loovad lugupidava ja kaasava suhtluskultuuri, kus erinevad arvamused on lubatud ja arutelu toimub faktidel, argumentidel ja empaatial põhinevalt;
- tegutsevad tõenduspõhiselt ja vastutustundlikult, mõistes, et otsustel tervishoius on mõju inimese tervisele ja elukvaliteedile;

- hoiuvad hinnangulisest või alandavast suhtumisest, toetades turvalist õhkkonda, kus õppija ja spetsialist saavad areneda ilma hirmuta eksida;
- väärtustavad kultuurilist mitmekesisust ja võrdseid võimalusi, nähes erinevust tugevusena, mis toetab paremat koostööd ja patsiendikeskset hoolt;
- hoiavad teadlikult professionaalseid piire ning mõistavad, et eetilise tegutsemise tähendab ka oma piiride ja koormuse märkamist (enesehoid on osa professionaalsusest);
- ei filmi, pildista ega salvesta õppetööd, simulatsiooni, praktikat ega osalejaid ilma kirjaliku, teadliku ja vabatahtliku nõusolekuta ning ei jaga salvestisi väljaspool kokkulepitud õppekeskkonda;
- mõistavad, et tervishoiu alus on usaldus – usaldus patsientide, kolleegide ja ühiskonna poolt – ning õppimise ja õpetamise käigus kujuneb see usaldus igas väikeses teos, suhtluses ja valikus.

Lõppsäte

See hea tava on meie ühine väärtuslepe, mis toetab õppimise ja õpetamise kultuuri Tallinna Tervishoiu Kõrgkoolis. Hea tava aitab kujundada keskkonda, kus õppija saab kasvada professionaaliks, kes mõistab oma rolli inimese tervise, heaolu ja ohutuse toetamisel.

Dokumenti uuendatakse regulaarselt koostöös õppijate, õpetajate/õppejõudude ja partneritega, et hoida õppimine ja õpetamine kooskõlas tervishoiu arengusuundade, ühiskonna vajaduste, rahvusvahelise praktika ning õppijate mitmekesiste arenguteedega.

Hea tava elluviimine on ühine vastutus: me toetame teineteist, teeme koostööd ning kujundame koos õppimise ja õpetamise kultuuri, mis peegeldab professionaalsust, inimkeskset hoiakut ja hoolivust.